

Waarom dopen wij kinderen? (1)

Ik heb de laatste tijd verschillende keren vragen gehad over de kinderdoop. Ik wil daar de komende keren dan ook over schrijven. Is de kinderdoop eigenlijk wel bijbels? Steeds weer horen we van jongeren die zich opnieuw laten dopen en daarmee dan vaak ook afscheid nemen van de kerk waarin ze als kind gedoopt zijn. Misschien ken jij ze ook wel in jouw omgeving. In hun ogen heeft de kinderdoop geen enkele waarde, want zo redeneren ze: kinderen van twee of drie maanden oud kunnen nog niet geloven. En dat laatste is wel noodzakelijk om gedoopt te kunnen worden. Denk bijvoorbeeld aan de moorman uit Handelingen 8. De moorman moest toch ook eerst zijn geloof belijden voordat hij gedoopt kon worden. Eerder kon het niet! Ook bekende predikers hebben zo gedacht, denk bijvoorbeeld aan Bunyan, Spurgeon, Philpot en anderen. Kortom, de kinderdoop ligt onder vuur! Oude en nieuwe dopers weten vele bezwaren tegen de kinderdoop op te sommen. Een paar bezwaren heb ik even op een rijtje gezet:

1. In de eerste plaats zal men zeggen: de doop is nimmer in de plaats van de besnijdenis gekomen, de besnijdenis was een teken van het behoren tot Israël en de doop is een teken van het ingelijfd zijn in Christus.
2. In de tweede plaats meent men dat er in het Nieuwe Testament nergens sprake is van het dopen van kinderen.
3. Het derde argument dat men aanvoert is dat baby's nog niet kunnen geloven.
4. Een vierde bezwaar is dat de kinderdoop voor velen totaal geen betekenis heeft, omdat ze die nooit bewust meegemaakt hebben.

Je voelt wel aan, de vraag komt op: Hebben ze eigenlijk geen gelijk? Moeten wij onze jonge kinderen nog wel dopen? Daarmee is vraag 74 van de Catechismus gesteld: 'Zal men ook de jonge kinderen dopen?' Het antwoord begint heel stellig: 'Ja het, want mitsdien/aangezien zij alzowel als de volwassenen in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn...' Wat gebeurt hier? Hier wordt een belangrijk woordje gebruikt, namelijk het woordje 'verbond'! En vervolgens wordt er een verbinding gelegd tussen verbond en gemeente. God is de God van het verbond. En wij dopen onze kinderen omdat de God van het Oude Testament dezelfde is als de God van het Nieuwe Testament. Ik denk dan ook dat de kinderdoop op een tweetal belangrijke pijlers rust.

1. De eerste pijler is de eenheid van het Oude en Nieuwe Testament. Wij geloven dat het Nieuwe Testament aansluit op het Oude Testament en dat ze samen het Woord van God vormen.

2. De tweede pijler is het verbond.

De volgende keer wil ik verder ingaan op dit onderwerp.

Waarom dopen wij kinderen? (2)

De vorige keer heb ik twee peilers voor de kinderdoop genoemd. De eerste peiler noemden we de eenheid van oude en nieuwe testament en de tweede peiler noemden we Gods verbond. Als wij nadenken over het verbond, dan komen we al gauw bij Genesis 17 terecht. Het was de Heere die met Abraham een verbond opgericht heeft. En een verbond wordt altijd opgericht tussen twee partijen. Maar dit verbond komt echter louter en alleen van Gods kant tot stand. Het initiatief komt niet van ons, maar bij God vandaan. God richt een verbond op met Abraham. En dit verbond wordt een genadeverbond genoemd, omdat het alleen Gods genade is om een verbond met zondige mensen op te richten. En de Heere zegt dan ook tegen Abraham: 'Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u.' En staat er dan een punt? Nee, ik lees verder in Genesis 17: 'en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God

en uw zaad na u.' De Heere betreft daar blijkbaar ook het nageslacht van Abraham bij. Want wij weten hoe Abraham God gelooft heeft op Zijn Woord en daarna is besneden, waarbij zijn besnijdenis een zegel was van de rechtvaardigheid die uit het geloof is. Abraham, een volwassen man, komt dus éérst tot geloof en wordt pas daarna besneden. Maar nu moet Abraham ook kinderen besnijden, en ook die kinderen die nog niet geloven kunnen, omdat zij nog maar acht dagen oud zijn. Ja Abraham krijgt zelfs een uitdrukkelijk bevel om een jongetje van acht dagen te besnijden! God wil daarmee zeggen: Abraham ik wil niet alleen jouw God zijn, maar ook de God van je kinderen. Al kunnen ze nog niet geloven, ja al weten ze zelfs nog niet eens dat ze bestaan, Ik weet wel dat ze bestaan! Ook hun God wil ik zijn! Zo goed is nu de Heere! Gelovigen mogen hun kinderen vanaf de baarmoeder op God werpen. En we kunnen en mogen dit gerust een grondlijn in de Bijbel noemen. God gaat verbondsgewijs met ons om. We zeggen ook wel eens dat God werkt in de lijn van de geslachten! Als Noach in de ark zit, dan heeft Noach zijn kinderen ook bij zich, zelfs ook Cham... Dit is de zegen van het verbond. Eenvoudig gezegd: Als God een verbond met ons opricht, dan wil de Heere daar ook onze kinderen in betrekken. Al kunnen ze hun geloof persoonlijk nog niet belijden, toch behoren ze tot het verbond, want ze zijn in de gemeente begrepen. Dat heeft onze Catechismus goed verwoord door te zeggen, dat de kinderen zowel als de volwassenen in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn... (vr.74) Kinderen horen dan ook helemaal bij de gemeente, niet op grond van hun persoonlijk geloof, maar op grond van Gods verbond! De volgende keer ga ik nog even verder.

Waarom dopen wij kinderen? (3)

De laatste keer heb ik antwoord 74 van de Catechismus geciteerd, waar we kunnen lezen dat onze kinderen net als de volwassenen in het verbond van God en in Zijn gemeente begrepen zijn. Wij dopen dan ook onze kinderen op grond van Gods verbond!

Maar misschien zeg je, ja maar in het Nieuwe Testament lees je toch nergens dat er kinderen gedoopt werden? Zeg dat niet te snel. Wij weten hoe er volwassenen gedoopt werden, maar met hen ook het hele gezin. Wie zegt dat daar geen kinderen bij waren? Denk bijvoorbeeld aan Lydia de purperverkoopster 'en haar huis' (Hand. 16: 15) en de stokbewaarder 'en al de zijnen' (Hand. 16: 33). Zij werden gedoopt en allen die bij hen hoorden, en daar hoorden dus ook de kinderen bij. Hier vinden wij uitdrukkingen die ons ook herinneren aan de praktijk van de besnijdenis onder het Oude Testament. Abraham werd besneden en heel zijn huis. Uitdrukkelijk staat er dan niet bij dat er ook kinderen gedoopt werden, maar vanuit de eenheid van Oude en Nieuwe Testament gedacht mogen we daar wel vanuit gaan. Kinderen ontvangen dat voorrecht namelijk op grond van het verbond, omdat ze geboren zijn in het midden van de gemeente. En dan weten we hoe de Heere Jezus ook Zelf heeft aangegeven dat we de kinderen bij Hem moeten brengen en gezegd heeft: 'Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert ze niet, want derzulken is het Koninkrijk Gods' (Mark. 10: 14). Wonderlijk is het bovendien als wij letten op het werkwoord dat hier vertaald is met 'verhindere(n)'. Ditzelfde werkwoord wordt namelijk ook gebruikt door de moorman als hij aan Filippus vraagt: 'Wat verhindert mij om gedoopt te worden?' (Hand. 8: 36) Voor de volwassen moorman was er nog een hindernis. Hij moest namelijk eerst zijn geloof belijden, voordat hij gedoopt kon worden, maar dit geldt blijkbaar niet voor de kinderen!

De Heere Jezus leert ons dat wij kinderen niet mogen verhinderen! Zij mogen hun geloof later belijden, als ze daartoe in staat zijn. Wie zal ze dan durven

verhinderen? Wat rijk! Kinderen mogen gedoopt worden, al zijn ze nog zo klein en al kunnen ze nog niet geloven, en dat op grond van Gods verbond!

Waarom dopen wij kinderen? (slot)

Hoe bijzonder is het om op te groeien op het erf van het genadeverbond. En welke rijke beloften geeft de Heere ons al mee in de doop. De catechismus leert ons dat de kinderen in de doop toegezegd wordt: de verlossing van de zonden en de Heilige Geest. Een zeker oudvader heeft gezegd dat onze kinderen niet in het wild geboren worden, maar dat ze opgroeien onder de zegenrijke bediening van het Woord en onder de doorboorde handen van Christus! Er hoeft geen zendeling vanuit een andere hoek van de wereld naar jou toe te komen om jou te vertellen dat er een God is. Je krijgt deze kennis van huis uit mee als het goed is. En toch is het niet zo dat ieder gedoopt kind ook daadwerkelijk tot bekering komt. Er zijn namelijk twee soorten verbondskinderen. Er zijn verbondskinderen die door wedergeboorte en geloof Christus ingelijfd worden, maar er zijn er ook die geen acht slaan op zo'n grote zaligheid. Deze laatsten leggen de beloften van Koning Jezus naast zich neer. Niets is erger dan dat! Hun hart gaat niet uit naar Hem die tot hen sprak, maar vult zich met een wereld los van God. Want wat is nodig? Wedergeboorte en geloof, ook als je gedoopt bent. Vergeet het niet, want een sacrament kan niet zalig maken, alleen als we door wedergeboorte en geloof deel hebben aan Christus, dan is er ook zaligheid. Heb je in de Bijbel wel eens gelezen van verbondbrekers en van Gods verbondswraak? En van hen die door hun ongeloof niet konden ingaan? Lees bijvoorbeeld Psalm 95: 'Daarom heb Ik gezworen in Mijn toorn, zo zij in Mijn rust zullen ingaan!' Onthoud dan ook het volgende: De Doop maakt bekering en geloof niet overbodig, maar roept juist op tot bekering en geloof. Want zonder een waar geloof in Christus zullen we niet voor God kunnen bestaan. Denk maar aan deze aangrijpende tekst: 'Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God.' (Joh. 3: 18) Hoe is het dan met jou? Nog onbekeerd? Leg je ene hand dan maar op je voorhoofd en leg je andere hand bij het Woord. En zeg dan maar: Heere, ik heb het niet verdiend, maar U hebt het beloofd? Wilt U het ook mij geven, om Jezus wil!

Lunteren, ds. K.J. Kaptein